

COCO THE WONDER PUG

CHAPTER-II

(২) মৃত্যু বিজয়ী ক'ক

ডলফিনৰ পৰা আহি ক'কই চিৰিয়াখানা পথৰ বনুহতৰ ফ্লেটলৈ আহি স্বস্তিৰ নিশ্বাস পেলালে। জামছেদপুৰৰ পৰা বেলেৰে আৰু কলিকতাৰ পৰা বিমানেৰে আহি ক'ক ভাগৰুৱা হৈ পৰিছিল। লগতে দুদিন ভালদৰে খাবলৈ নোপোৱা বাবে ক'ক বৰ ভুকাতুৰ হৈ আছিল। ক'কই খাবৰ বাবে বনুৰ মাকে এবাতি ৰয়েল কেনিন তিয়াই কুমলিবলৈ দিলে। ইফালে ভোকত ক'ক অধৈৰ্য্য হৈ পৰিল। উপায় নাপাই বনুয়ে মাকক ক'লে "মা গৰম পানীত তিয়াই সোনকালে কোমলাই দিয়া"। বনুৰ কথা মতে মাকে ৰয়েল কেনিন (কুকুৰৰ এবিধ খাদ্য) খিনি গৰমপানীত চিৰা কোমলোৱাৰ দৰে কোমলাই ক'কক খাবলৈ দিলে। ভোকে লঘোণে থকা ক'কই ৰয়েল কেনিন গো গ্ৰাসে গিলিলে আৰু পেট ভৰাৰ পাচত শান্ত হৈ টাইলচতে নাক ঘোৰঘোৰাই শুই পৰিল। ক'ক শুই পৰাৰ পাচত মাক আৰু দেউতাকৰ লগত গুৱাহাটীৰ বিখ্যাত চাইনিজ ৰেষ্টুৰেণ্ট চুংফাৰ পৰা অৰ্ডাৰ দি অনা নিশাৰ আহাৰ খাই বনু আৰু দেউতাক চোফাত বহি পৰিল। ক'কক আনিবলৈ যোৱাৰ সময়তে বনুৰ মাকে ঘোষণা কৰিছিল যে মই ঘূৰি আহি ভাত বনাব নোৱাৰো। ভাত খাই উঠি লগে লগে শোৱা স্বাস্থ্যৰ বাবে বেয়া বুলি বনুৰ মাকে বনু আৰু দেউতাকক নিশা আহাৰ খোৱাৰ ৩০/৪০ মিনিট মান পাচতহে শুবলৈ দিয়ে। সাধাৰণতে এই সময়ত বনু আৰু দেউতাকে একেলগে টিভিত নিউজ চাই আৰু বিভিন্ন বিষয়ত কথা পাতে। ক'ক অহাৰ পাচত বনুয়ে দেউতাকক ভাত খাই উঠি কলে "আজি আমি টিভি নাচাও। মই আজি তোমাক পাগৰ বিষয়ে জ্ঞান দিম। তুমিতো মোক সদায়ে কামোৰ দিয়ে থাকা।" বনুৰ কথা শুনি দেউতাকে হাঁহি হাঁহি ক'লে "মই কিবা কুকুৰ নেকি কামোৰ দিবলৈ?" বনুয়েও দেউতাকৰ কথাত হাঁহি উঠিল আৰু ক'লে "শুনা টাটা, পাগ কুকুৰবিধ সৰু হ'লেও অতিশয় ধুনীয়া, নম্ন আৰু ভদ্র। লেটিন ভাষাত পাগৰ বৰ্ণনা কৰিবলৈ যাওতে 'মুলটাম ইন প্ৰাভ (multum in parvo)' অৰ্থাত a lot of dog in a small place বুলি বৰ্ণনা কৰে। অসমীয়াত যে এষাৰ কথা আছে বুলি এদিন কৈছিল 'বাঘ চাব খুজিলে বিড়ালীকে চাবা, ভাল মানুহ চাবলৈ হ'লে আলিবাটলৈ যাবা' ঠিক সেই দৰে কুকুৰ বিষয়ৰ জানিবলৈ হ'লে হিংস কুকুৰ পোহাতকৈ পাগ পোহা উচিত। সৰু হ'লেও পাগবোৰ শক্তিশালী আৰু সাহসী কিন্তু খঙাল আৰু হিংস নহয়। সৰহ সংখ্যক পাগেই সৰু লৰা ছোৱালীৰ লগত খেলি ভালপাই আৰু পাগে কাৎচিত তেতিয়াবাহে কামোৰে। পাগে মানুহৰ লগ খুউব ভাল পাই আৰু ছাৰ দৰে গৃহস্থৰ লগে লগে ফুৰে। পাগে গৃহস্থ বা মালিকৰ মনৰ ভাৱ ভঙ্গী অতি সহজে বুজি পাই আৰু সেই মতে নিজৰ ভাৱ আৰু ব্যৱহাৰ ব্যক্ত কৰে। গৃহস্থ বা মালিকৰ মনোযোগ পাগে বৰ ভাল পাই আৰু সেয়ে মনোযোগ আৰ্কষণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰি থাকে।

পাগৰ বিষয়ে প্ৰথম চীনদেশত উল্লেখ পোৱা যায় আৰু চঙ বংশৰ (Song Dynasty) ৰাজত্ব কালত পাগক ৰজাৰ ৰাজসভাৰ শোভাবৰ্দ্ধন কৰা দেখা গৈছিল। সেইবাবেই পাগক চীনৰ কুকুৰ বুলিয়েই কয়। পুৰণি কালত চীনত ৰাজপৰিয়ালৰ সদস্যক সংগ দিবৰ বাবেও ৰাজ প্ৰসাদত পাগ ৰখা হৈছিল। চীনৰ ৰজা সকলে পাগক অতিশয় মৰম আদৰ কৰিছিল আৰু সিহঁতক লাহবিলাহত ৰখাৰ লগতে ৰয়েল গাৰ্ডে পাগক পহৰা দিছিল। চীনদেশৰ পৰা ষোল্ল শতিকাত পাগক হলেণ্ড, ইংলেণ্ড আৰু পশ্চিম ইউৰোপলৈ অনা হয়। ইংলেণ্ডৰ ৰাণী ভিক্টোৰিয়াই (Queen Victoria) পাগ অতিশয় ভাল পাইছিল আৰু পাগক ৰাজকীয় মৰ্য্যাদা দি প্ৰতিপাল কৰিছিল। মহাৰাণী ভিক্টোৰিয়াৰ অলগা(Olga), পাৰ্ড (Perdo), মিকা (Minka), ফাটিমা(Fatima) আৰু ভেনাছ (Venus) নামৰ বহু কেইটা পাগ আছিল। ভিক্টোৰিয়াৰ পাচত কিং জৰ্জ পঞ্চম আৰু কিং এডৱাৰ্ড অষ্টম আদিয়েও পাগ খুউব ভাল পাইছিল আৰু ৰাজকীয় কুকুৰ হিচাবে পালন কৰিছিল। বিয়াৰ আগতে নাপলেয় বনাপাৰ্টৰ (Napoleon Bonaparte) প্ৰেয়সী জছেফিনৰ (Josephine) ফৰচুন(Fortune) নামৰ এটা পাগ আছিল। পৰ্বৰ্বতী সময়ত পাগ আমেৰিকালৈ যায় আৰু আমেৰিকাতো জনপ্ৰিয় হৈ পৰে। সামাজিক তথা নম্ন-ভদ্ৰ হোৱাৰ বাবে পাগক আমেৰিকাত লগৰীয়া কুকুৰ বুলি আদৰ কৰা হয়। ভাৰতবৰ্ষত ভডাফোনৰ বিজ্ঞাপনত পাগক মাচকট হিচাবে দেখুৱাৰ পাচত পাগ ভাৰততো জনপ্ৰিয় হয় আৰু ভাৰতত পাগৰ চাহিদা বঢ়াৰ লগে লগে মূল্যও বাঢ়ি যায়। এতিয়া বুজিলা, আমাৰ ক'ক এটা ৰয়েল কুকুৰৰ বংশধৰ হয়। তুমি যিদৰে কোৱা 'ফটা হওক ছিটা হওক পাটৰ টঙালী, কণা হওক কুজা হওক ভূঞাৰ পোৱালী' একেদৰে চেফেৰা হৈ আহিলেও ক'ক ৰয়েল পোৱালী" বনুৰ কথা শুনি থাকোতেই দেউতাকৰ ৰাতি প্ৰায় ১১-৩০ বাজিল আৰু দেউতাকে বনুক ক'লে " হব আৰু ; পাগৰ বিষয়ে বহুতো নজনা কথা জানিলো। এতিয়া শুবলৈ যাও। কাইলৈ ক'কক 'জীৱবন্ধু' ডা: শৰ্মাৰ হস্পিটাল পেট এণ্ড ভেটলৈ নিব লাগিব নহয়।" এই বুলি দেউতাক শুবলৈ গ'ল। বনুয়ে ক'কক কোলাত তুলি নি নিজৰ কোঠাত ক'কৰ বাবে অনা নতুন বিচনাখনত শুৱাই দিলে। গুৱাহাটীৰ গৌৰৱ বোন্দা মহাবোৰে যাতে ক'কক খাব নোৱাৰে তাৰ বাবে ক'কক এখন ছাটিৰ আঠুৱা লগাই দিলে আৰু নিজেও আঠুৱা খুচি। শুই থাকিল।

পাচদিনা পুৱা ক'ক সোনকালে শুই উঠিল আৰু ক'কৰ লগতে ঘৰৰ সকলো শুই উঠিল। বনুয়ে ক'কক কোলাত তুলি ড্ৰয়িং ৰুমলৈ লৈ গৈ ক'লে "ক'ক তই ভালদৰে নিজৰ ঘৰটো চাই ল।" ক'কয়ো আনন্দ মনেৰে বনুৰ পাচে পাচে ঘূৰি ফ্লেটৰ আটাই কেইটা ৰুম চাই সকলো বস্তু বাহিনী শুঙি ললে। ইতিমধ্যে মাকে ৰাতিপুৱাৰ জলপান যোগাৰ কৰিলে আৰু সকলো খাবলৈ বহিল। বনুয়ে ক'কক আনি খোৱা টেবুলৰ (ডাইনিং টেবুলৰ) ওপৰত বহুৱাই দিলে আৰু কলে "চা, এয়া মোৰ টাটা; আজিৰ পৰা এয়া তোৰো টাটা। এয়া মোৰ মা; আজিৰ পৰা এয়া তোৰো মা আৰু মই তোৰ বনু বা, তোৰ একমাত্ৰ বায়েক। এতিয়াৰ পৰা তই আমাৰ ঘৰৰ সদস্য।" বনুয়ে

ঘৰৰ মাক, বাপেক আৰু দুই চাৰিজন অন্তৰঙ্গ বন্ধু-বান্ধবীক তই বুলি সম্বোধন কৰে। বাকী সকলোকে তুমি আৰু আপুনি বুলিহে সম্বোধন কৰে। তই শব্দতো তই নিজৰ আপোনৰ ক্ষেত্ৰহে ব্যৱহাৰ হয় বুলি ভাবে। ক'কক টেবুলৰ পৰা নমাই দি সকলোৱে গুৱাহাটীৰ অতিকৈ পুৰণি আৰু বিখ্যাত শ্বেখ ব্ৰাৰ্ডাচৰ পৰা অনা কোমল কোমল ব্ৰেডত ভাৰতবৰ্ষৰ স্বাদ (Taste of India) আমুল বাটাৰ লগাই পুৱাৰ জলপান খোৱাত লাগিল। ইয়াণ্ডাবু সন্ধি আৰু অসম বৃটিছৰ অধীনলৈ যোৱাৰ প্ৰায় ৫০ বছৰ পাচৰ কথা। ১৮৮০ চনত বংগদেশৰ গুগলী জিলাৰ পৰা শ্বেখ গোলাম ইব্ৰাহিম(Shaikh Ghulam Ibrahim) নামৰ ব্যক্তি এগৰাকী ব্যৱসায় কৰিবৰ বাবে ফেৰিৰে আহি গুৱাহাটীৰ উজানবজাৰ ঘাটত নামিলহি। পৰবৰ্তী সময়ত তেওঁৰ আৰু দুজন ভায়েক আহি তেওঁৰ লগ হয় আৰু ১৮৮৫ চনত তেওঁলোকে গুৱাহাটীত শ্বেখ ব্ৰাৰ্ডাচ স্থাপন কৰি গুৱাহাটী তথা অসমত ব্ৰেডৰ প্ৰচলন তথা ব্যৱসায় আৰম্ভ কৰে। ইয়াৰ আগলৈকে অসমৰ মানুহে কেৱল বিভিন্ন পিঠা, লাৰু আদিয়ে বনাৰ জানিছিল আৰু ব্ৰেড কেনেদৰে বনাই নাজানিছিল। ইতিমধ্যে বৃটিছে অসমত চাহ খেতি আৰম্ভ কৰিছিল আৰু গোলাম শ্বেখে ভাবিলে যে অসমত বৃটিছৰ চাহখেতি প্ৰসাৰ হোৱাৰ লগে লগে ব্ৰেড, কেক আদিৰ চাহিদা বাঢ়িয়াব আৰু বেকাৰী ব্যৱসায়ৰ ভবিষ্যত উজ্বল হব। ১৯০০ চনৰ আগভাগৰ পৰা শ্বেখ ব্ৰাৰ্ডাচৰ ব্ৰেড অতিশয় জনপ্ৰিয় হয় আৰু ১৯০৫ চনৰ পৰা ঘোৰাবাগীত শ্বেখ ব্ৰাৰ্ডাচৰ পৰা ব্ৰেড শ্বিলঙৰ ৰাজভৱনলৈ যোৱাটো এক দৈনন্দিন কথা আছিল। আজিও অসমৰ মূখ্যমন্ত্ৰী আৰু ৰাজ্যপালৰ বাসভৱনলৈ শ্বেখ ব্ৰাৰ্ডাচৰ ব্ৰেড যায়। গুৱাহাটীৰ মাজ মজিয়া পানবজাৰত, বনুয়ে পঢ়া কটন কলেজৰ কাষত শ্বেখ ব্ৰাৰ্ডাচ আজিও সগৌৰবে উজলি আছে।

আমুল ভাৰতৰ সকলোতকৈ জনপ্ৰিয় এক খাদ্য সামগ্ৰীৰ নাম আৰু ব্ৰেণ্ড। বনুহতৰ ঘৰতো আমুল বাটাৰ সকলোৰে অতিশয় প্ৰিয়। বনুৰ দেউতাকে হেনো সৰুতে মনে মনে আমুল স্প্ৰে টেমাৰ পৰা হাতত আমুল স্প্ৰ লৈ খাইছিল আৰু তাৰবাবে মাকৰ পৰা গালিও খাইছিল। ভাৰতত গাখীৰৰ চাহিদা পূৰণ কৰিবৰ বাবে আৰু পলচন নামৰ কোম্পানীৰ ভাৰতত মনপলি নাইকিয়া কৰি গাখীৰ উৎপাদক সকলক উচিত মূল্য দিবৰ বাবে ১৯৪৬ চনত ত্ৰিভূবনদাস পেটেলৰ নেতৃত্বত আৰু চৰ্দাৰ বল্লভভাই পেটেলৰ পৰামৰ্শ আৰু আৰ্শীবাদত গুজৰাটৰ আনন্দ নামৰ ঠাইত "কায়াৰা জিলা দুগ্ধ ইউনিয়ন পৰিসীমিত (Kaira District Milk Union Limited) নামৰ কোম্পানী বা প্ৰতিস্থানৰ জন্ম হয়। পৰবৰ্তী সময়ত ইয়াৰ নাম আমুললৈ (AMUL: Anand Milk Makers Union Limited) সলনি কৰা হয় আৰু আমুল ব্ৰেণ্ডৰ জন্ম হয়।

ত্ৰিভূবনদাস পেটেল আমুলৰ প্ৰতিস্থাপক চেয়াৰমেন আছিল আৰু ১৯৭০ চনত অৱসৰ নোলোৱালৈকে তেওঁ এই পদত কাৰ্য্যনিৰ্বাহ কৰিছিল। ১৯৪৯ চনত পেটেল ডাঙৰীয়াই ড:

ভাৰ্গিজ কুৰিয়েনক আমুলত যোগদান কৰিবলৈ আমন্ত্ৰণ জনায় আৰু কুৰিয়েনে আমুলত যোগদান কৰে। প্ৰথম অৱস্থাত কুৰিয়েন আমুলৰ মহাপ্ৰবন্ধক(General Manager) আছিল আৰু ত্ৰিভূবনদাস আৰু কুৰিয়েনৰ প্ৰচেষ্টাত আমুল দূতগতিত প্ৰসাৰ হয় আৰু আমুলেই ভাৰতত দুগ্ধ বিপ্লব বা শ্বেত বিপ্লব আৰম্ভ কৰে। ভাৰ্গিজ কুৰিয়েনক ভাৰতৰ শ্বেত বিপ্লবৰ জনক তথা Milk Man of India বুলিও জনা যায়। শ্বেত বিপ্লব বা হোৱাইট ৰিভলিউচনৰ বাবেই বৰ্তমান ভাৰত বিশ্বৰ এক নম্বৰ দুগ্ধ আৰু দুগ্ধজাত সামগ্ৰী উৎপাদন কৰা দেশ। ভাৰ্গিজ কুৰিয়েন পাচত নেচনেল ডায়েৰী ডেভেলপমেণ্ট বৰ্ডৰ চেয়াৰমেন নিযুক্ত হয়। কুৰিয়েনক তেওঁৰ কামৰ বাবে পদ্মশ্ৰী, পদ্মভূষণ আৰু পদ্মবিভূষণ সন্মানেৰে সন্মানিত কৰা হয়। বৰ্তমান সময়ত আমুল ব্ৰেণ্ডটো গুজৰাট ক'পাৰেটিভ মিল্ক মাৰ্কেটিং ফেডাৰেচন লিমিটেড (GCMMFL) নামৰ সংস্থাৰ হাতত আছে আৰু এই ক'পাৰেটিভ চচাইটিত প্ৰায় ৩৬ লাখ সদস্য আছে। ১৯৬৬ চনত আমুলে চিলভেষ্টাৰ দা চুনহা (Sylvester da Cunha) নামৰ ব্যক্তি গৰাকীক আমুলৰ বিজ্ঞাপন বনাবৰ বাবে দায়িত্ব দিয়ে আৰু তেওঁ আমুল গাৰ্ল চৰিত্ৰটোৰ সৃষ্টি কৰি বিজ্ঞাপন আৰম্ভ কৰে। আমুল গাৰ্লৰ চৰিত্ৰ অতি জনপ্ৰিয় হয় আৰু সেয়ে আজিও আমুলৰ বিজ্ঞাপনত কোনো চলিত্ৰিটি ব্যৱহাৰ কৰা নহয়। অবিচ্ছিন্ন ভাবে প্ৰচলন হোৱা বিজ্ঞাপন হিচাবে আমুলৰ এই বিজ্ঞাপনে গ্ৰীণউইচ বুক অব ৱৰ্ল্ড ৰেকৰ্ডচৰো স্বীকৃতি লাভ কৰে। শ্বেত বিপ্লব আৰু আমুলৰ কাহিনীৰ পৰা অনুপ্ৰেণিত হৈ বিখ্যাত কথাছবি নিৰ্মাতা শ্যামবেনেগালে ১৯৭৬ চনত মন্থন নামেৰে এখন কথাছবি নিৰ্মাণ কৰে আৰু ছবিখনৰ পূজিৰ বাবে পাচ লাখ গাখীৰ উৎপাদনকাৰী কৃষকে দুটকাকৈ বৰঙনি আগবঢ়াই। ১৯৭৭ চনত মন্থনে শ্ৰেষ্ঠ হিন্দী ছবিৰ পুৰস্কাৰ লাভ কৰে।

পুৱাৰ জলপান খাই বনুৰ মাকে ক'কৰ বাবে তিয়াই ৰখা ৰয়েল কেনিন অলপমান ক'কক খাবলৈ দিলে আৰু ক'কই আনন্দ মনে নেগুৰ জোকাৰি খোৱাত লাগিল। বনুহত যিহেতু ফ্লেটত থাকে গতিকে বনুৰ মাকে বনুলৈ চাই ক'লে "মই এতিয়া ক'কক পেছাব, পায়খানা কৰিবলৈ শিকাম।" এইবুলি বনুৰ মাকে ক'কক গাধোৱা কোঠালৈ লৈ গ'ল আৰু চাৰিও কাষ ভাজকৰি মজিয়াত এখন বাতৰি কাকত পাৰি দি ক'কক ক'লে "তই সদায় এইদৰে কাগজত চুচু কৰিব লাগিব। ঘৰৰ ভিতৰৰ ক'তো চুচু নকৰিব। চুচু লাগিলে, হাণ্ড লাগিলে আমাৰ ওচৰলৈ আহি ভৌ ভৌ কৰিব। নহলে এইদাল স্কেল দেখিছ, পিতন খাবি।" এই বুলি কৈ বনুৰ মাকে ক'কক স্কেল এডাল জোকাৰি দেখুৱালে আৰু ক'কয়ো কথাবোৰ বুজাৰ দৰে মূৰজোকাৰি বাথৰুমত পাৰি দিয়া কাগজ খনত পেছাব কৰিলে। এবাৰতে সকলো কথা বুজা দেখি ঘৰৰ সকলো আছৰিত হ'ল।

পুৱা দহ বজাত ক'কক লগতলৈ বনু আৰু দেউতাক গুৱাহাটীৰ মাদাৰ টেৰেছা পথৰ হাতীগড়ত থকা জীৱবন্ধু ডা: শৰ্মাৰ জীৱ-জন্তুৰ চিকিৎসালয় পেট এণ্ড ভেটলৈ বুলি ওলাল। পেট এণ্ড ভেটত ক'কৰ স্বাস্থ্য পৰীক্ষা কৰোৱাৰ লগতে ক'কক ৰেবিজৰ বাবে বেজী দিয়াব লাগিব। ৰেবিজ হ'ল ভাইৰাছৰ পৰা হোৱা স্তনপায়ী জীৱৰ এক মাৰাত্মক বেমাৰ। অসমীয়াত এই বেমাৰক জলাতংক ৰোগ বুলি কোৱা হয়। ৰেবিজৰ কোনো চিকিৎসা নাই আৰু সেয়ে ইয়াক বলীয়া মৰণ বুলিও কোৱা হয়। ৰেবিজৰ বাবেই বহু মানুহে কুকুৰলৈ ভয় কৰে। ৰেবিজ ভাল কৰিবৰ বাবে যদিও কোনো চিকিৎসা নাই, ৰেবিজৰ কিন্তু প্ৰতিষেধক তীকা বা বেজী আছে। ৰেবিজ ৰোগৰ লক্ষণ সমূহ হ'ল: পক্ষাঘাত(paralysis), টেনচন, পাগলামি, হেলুচিনেচন, মূৰৰ বিষ, পানীলৈ ভয় ইত্যাদি। এই ৰোগত মগজুৰ ইনফ্লেমেচন হয় আৰু ৰোগী ক'মা অৱস্থালৈও যাব পাৰে। ৰেবিজ থকা কুকুৰ, মেকুৰী, শিয়াল, বাদুলি আদিয়ে মানুহক কামুৰিলে এমাহৰ পৰা তিনি মাহৰ ভিতৰত ৰেবিজৰ লক্ষণ সমূহে দেখা দিয়ে। লক্ষণ সমূহ দেখা দিয়াৰ দহ দিন মানৰ ভিতৰতে ৰোগীৰ মৃত্যু হয়। এবাৰ লক্ষণ সমূহে দেখা দিয়াৰ পাচত এই ৰোগ ভাল হোৱাৰ কোনো মেডিকেল ৰেকৰ্ড বা তথ্য নাই। গোটেই বিশ্বত কুকুৰেই হ'ল মানুহৰ বাবে ৰেবিজৰ মূখ্য বা প্ৰধান বাহক(carrier)। মানুহৰ শৰীৰত হোৱা ৯৯ শতাংশ ৰেবিজেই কুকুৰৰ কামোৰৰ পৰা হয়। আমেৰিকাত পাচে ৫ শতাংশ ৰেবিজ বাদুলীৰ কামোৰত হয়। ৰেবিজৰ সৰহ সংখ্যক ঘটনা আফ্ৰিকা আৰু এচিয়া মহাদেশতে দেখা পোৱা যায়। অষ্ট্ৰেলিয়া, জাপান আৰু পশ্চিম ইউৰোপৰ কুকুৰ সমূহ ৰেবিজৰ পৰা মুক্ত। ৰেবিজ অতি পুৰণি ৰোগ আৰু মেচোপটেমিয়ান সভ্যতাত খৃষ্টপূৰ্ব ২০০০ চনত ৰেবিজৰ উপস্থিতি দেখুওৱা বহু শিলালিপি পোৱা গৈছে। কিন্তু আজিও বিশ্ব ৰেবিজৰ পৰা মুক্ত হোৱা নাই। প্ৰিভেনচনেই ৰেবিজক বাধা দিয়াৰ একমাত্ৰ উপায়। সেয়েহে কুকুৰ, মেকুৰী আদিয়ে কামুৰিলে, কামোৰাৰ লগে লগে কামোৰা ঠাইখিনি কাপোৰধোৱা চাবোন, ডেটল চাবোন বা চাৰ্ফ আদিৰে ভালদৰে ধুই আয়ডিন লগাই দিব লাগে। কামোৰাৰ দহ দিনৰ ভিতৰতে ডাক্টৰৰ ওচৰলৈ গৈ ৰেবিজৰ বেজী লব লাগে। অবশ্যে যদি কামোৰা কুকুৰটোক ৰেবিজৰ বেজী দি থোৱা থাকে তেন্তে ডাক্টৰৰ পৰামৰ্শ লৈ কামোৰা কুকুৰটোৰ যদি ১০/১৫ দিনত মৃত্যু নহয় তেন্তে বেজী নললেও হয়।

পেট এণ্ড ভেটত ডা: শৰ্মাই বনু আৰু বনুৰ দেউতাকক আথেবেথে বহিবলৈ দিলে। বনুক ডা: শৰ্মাই আগৰে পৰা চিনি পাই আৰু সেয়ে বনুৰ খবৰ বাতৰি লৈ তেও ক'কৰ স্বাস্থ্য পৰীক্ষা কৰাত লাগিল। ক'ক অতিশয় তজবজীয়া, ধুনীয়া আৰু স্মাৰ্ট আছিল। ডা: শৰ্মাই ক'লে "এই বৰ ভাল কুকুৰ হব। যি মূলা বাঢ়ে দুপাততে চিন। ৰেবিজৰ বেজী ৬০ৰ পৰা ৯০ দিনৰ ভিতৰত দিম। আজি তাইক কেৱল পেলুৰ ঔষধহে দিম। কুকুৰৰ নতুনকৈ জন্মহোৱা পোৱালীবোৰে মাকৰ

পৰা ৰেবিজৰ এণ্টিবডি পাই আৰু ই প্ৰায় তিনি মাহ মানলৈ সক্ৰিয় বা একটিভ হৈ থাকে।" এই বুলি ডা: শৰ্মাই প্ৰেচকিপচন লিখি দিলে। পেট এণ্ড ভেটৰ ফাৰ্মাচীৰ পৰা পেলুৰ ঔষধ আৰু ৰয়েল কেনিন কিনি দেউতাক আৰু বনু ক'কক লৈ ঘৰ পালেহি।

ক'কক পেট এণ্ড ভেটৰ পৰা আনি ঘৰত থৈ বনু কলেজত ক্লাচ এটা কৰিবৰ বাবে ওলাই গ'ল আৰু দেউতাক নিজৰ কামত ওলাই গ'ল। পাচদিনা পুৱা শুই উঠি বনুয়ে দেউতাকক চিঞৰি ক'লে "টাটা ক'কক পেলুৰ ঔষধটো খুৱাই দিয়াহি।" দেউতাকে উত্তৰ দিলে "মই নোৱাৰো দেই, সৰুতে তোক সকলো ঔষধ মাৰে হে খুৱাইছিল। গতিকে মাৰক ক। মইতো তোক ঔষধ খুৱাওতে পখিলা মাৰা, জেঠী মাৰা, পেপা বজোৱা , বাঁহী বজোৱা, বল দলিওৱা আদিহে কৰিছিলো। গতিকে মোৰ ঔষধ খুৱাৰ অভিজ্ঞতা নাই। মই বাক বটলৰ পৰা ঔষধ থিনি হিচাব মতে ক'কক বাঢ়িত দি দিম।" দেউতাকৰ কথা শুনি বনুয়ে মাকক চিঞৰিলে "মা ক'কক পেলুৰ ঔষধটো খুৱাই দিয়া না। টাটাই বোলে নোৱাৰে।" লগে লগে মাকৰ উত্তৰ আছিল "ঔষধ খুৱাব নোৱাৰিলে কুকুৰ আনিব নালাগে। মই আগতেই জানো, সকলো লেঠাৰ কাম, ভেজাল কাম মোৰ ওপৰতে পৰিব। দুদিন পাচত বাহিৰত পঢ়িবলৈ গুচি যাবি আৰু মই ক'কক সকলো কাম কৰি মৰিব লাগিব, ক'কক দায়িত্ব লব লাগিব। কুকুৰ আনা সহজ কিন্তু কুকুৰৰ দাঙৰ দীঘল কৰা, প্ৰতিপাল কৰা সহজ নহয়।" ভোৰ ভোৰাই মাক বনু আৰু দেউতাকৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে "চাও ঔষধ আৰু চামুচ খন দিয়া। পেলুৰ ঔষধ নুখুৱালে আমাৰ গাতো পেলু লাগিব।" বনুৰ দেউতাকে ক'কক সৰু বাঢ়িটোত খুৱাবৰ বাবে বটলৰ পৰা ঔষধ বাকী দিলে। বনুৰ মাকে বনুৰ দেউতাকলৈ চাই শুধিলে "প্ৰেচকিপচন চাই ঠিকমতে ঔষধ জুখি দিছা নহয়।" দেউতাকে মোৰ জোকাৰিলে। বনুয়ে ক'কক ধৰিলে আৰু মাকে অতি কষ্টৰে ক'ক ঔষধ থিনি খুৱাই দিলে। পুৱাৰ ব্ৰেকফাষ্ট খাই বিশেষ কামৰ বাবে বনুক ঘৰত এৰি মাক আৰু দেউতাক মিৰ্জালৈ বুলি ওলাই গ'ল। বনুয়েও ক'কক লগত খেলাত লাগিল। ২/৩ ঘণ্টামান পাচত মিৰ্জাত বনুৰ দেউতাকে বনুৰ পৰা ফোন কল এটা পালে। "টাটা ক'কই তেজৰ হাণ্ড কৰিছে। অলপ অলপ কৈ তিনিবাৰ হ'লেই। তুমি ডা: শৰ্মা আংকললৈ তৎক্ষণাত ফোন কৰা।" বনুৰ কথা শুনি দেউতাকে ডা: শৰ্মালৈ ফোন কৰিলে। ডা: শৰ্মাই শুধিলে আপুনি ঔষধ কিমান এমএল খুৱাইছিল। দেউতাকে উত্তৰ দিলে দহ এম এল। সিফালৰ পৰা কি? বুলি ডা: শৰ্মা উচপ খাই উঠিল। এক এমএল খুৱাব লগা ঔষধটো আপুনি সৰু পোৱালিটোক ১০ এমএল খুৱাই দিলে। আপোনাক ডাক্টৰে দিনে এটাকৈ শ্লিপিং টেবলেট খাবলৈ দিছিল আৰু আপুনি পুৱা ১০টা খাই দিলে আপোনাৰ যি অৱস্থা হ'ল হয় ক'কৰো এতিয়া অৱস্থা তেনেই হব। মই এতিয়া গুৱাহাটীৰ বাহিৰত। এতিয়া একমাত্ৰ চিকিৎসা হ'ল ক'কক যিমান পাৰে সিমান পানী, চেনি-নিমখ পানী খুৱাওক। ক'কক চাৰভাইভেলৰ চাঞ্চ

এতিয়া মাত্ৰ ৫ ৰ পৰা ১০%। ডাক্টৰৰ কথা শুনি বনুৰ দেউতাক শিলপৰা কপৌৰ দৰে হ'ল। বনুৰ মাকে কথাবোৰ শুনি আছিল আৰু ইতিমধ্যে গিৰিয়েকক গালি পাৰা আৰম্ভ কৰিলে। বনুৰ দেউতাকে বনুক ফোন কৰি ক'কক যিমান পাৰে পানী খুৱাবলৈ ক'লে আৰু কাম আধাতে এৰি বনুৰ মাক দেউতাক দুয়ো ঘৰলৈ বুলি ধাপলি মেলিলে।

ঘৰ আহি পোৱাৰ পাচত মাকে বনুক ডা:শৰ্মাই দেউতাকক কোৱা কথাখিনি বিবৰি ক'লে। লগে লগে বনুৰ কান্দোন আৰম্ভ হ'ল আৰু কান্দি কান্দি দেউতাকক ক'লে "তোমাৰ কাৰণে যদি ক'ক মৰে তেন্তে মই জীৱনত আৰু কোনো দিনে তোমাক নামাতো। তোমাৰ বাবেই দিল্লীৰ পৰা অনা আগৰ পাগটো হেৰুৱাব লগা হ'ল। এইবাৰো কিজানি তুমি ইচ্ছা কৰি ক'কক মাৰিবৰ বাবে বেচিকৈ পেলুৰ ঔষধ খুৱাই দিছ। নহলে মাই সোধাৰ পাচতো কেনেকৈ ভুল হ'ল।" দেউতাকে বনুক চচমা নিপিঙ্কাকে প্ৰেচকিপচন খন পঢ়া বাবে অনিশ্চাকৃত ভাবে ভুল হোৱাটো বুজিবলৈ অনুৰূপ কৰিলে। বনুৰ মাকে ক'লে "এতিয়া বাপেকে জীয়েকে কাজিয়া কৰি থকাতকৈ ক'কক কেনেকৈ বচাব পাৰি তাৰ চিন্তা কৰাটোহে দৰকাৰ।" মাকৰ কথা শুনি বনুৰ দেউতাক ফাৰ্মাচীলৈ ওলাই গ'ল আৰু তাৰপৰা এটা দুদদানি আৰু অআৰ এচ কিনি আনিলে। বনুৰ মাকে দুদদানিত অআৰএচ ক'কক কোলাত লৈ খোৱাবলৈ চেষ্টা কৰিলে যদিও ক'কই নোখোৱা বাবে চেণি পানী দুদদানিত দিয়াত কপকপকৈ চুপিলে। ইফালে ক'কৰ তেজৰ পায়খানাও চলি থাকিল। ৰাতি প্ৰায় ১২ এক বজালৈকে ক'কক পানী খুওৱা পৰ্ব চলি থাকিল। অৱশেষত ক'ক শুই পৰিল আৰু লগতে ঘৰৰ সকলো শুই পৰিল। ৰাতিপুৱাই ক'ক শুই উঠি বাথৰুমৰ মুখলৈ গৈ ভুক ভুক কৰিলে। বনুৰ মাকে আহি ক'কক বাথৰুমত কাগজ পাৰি দিলে আৰু ক'কই তাতে পেছাব কৰিলে। ক'কৰ তেজৰ পায়খানা বন্ধ হ'ল। ঘৰৰ সকলোৰে মুখলৈ হাঁহি বিৰিঙি আহিল। দহ বজাত ক'কক লৈ দেউতাক আৰু বনু ডা: শৰ্মাৰ ক্লিনিক পালেগৈ। ডা: শৰ্মাই ক'কক পৰীক্ষা কৰি ক'লে এতিয়া আৰু চিন্তাৰ কাৰণ নাই। ভিটামিন, কেলচিয়াম, প্ৰটিন আদি ঔষধ কিছুমান লিখি দি ডা: শৰ্মাই ক'কলৈ চাই ক'লে " ক'ক তই মৃত্যু জয় কৰি আহিছ। ঔষধবোৰ খাবি আৰু এদিন তই wonderful কুকুৰ হব লাগিব।" বনু আৰু দেউতাকে ক'ককলৈ ফাৰ্মাচীৰ পৰা ঔষধখিনি কিনি ঘৰ পালেহি।

TO BE CONTINUED.....